

॥१७॥ रामं हत्वा निर्वानरामुर्वीकृत्वा पितुः प्रीतिकरिष्ये इत्यर्थः ॥ यत्त्वेवमादिवचसं रामस्तुतिपरतया क्लेशेन व्याख्यानं तद्वै ॥ कवेः कविनिबद्धवक्तुश्च तथा तात्पर्याभावादिति ए
तत्सजातीयवालिवाक्यावसरे निरूपितं ॥ १८ ॥ १९ ॥ तूणीधनुः संबंधं त्रिशिरोनागत्वोत्पेक्षा ॥ सृजंतौ सक्ष्यंतौ ॥ २० ॥ इमौ ताविति ॥ संचित्य सकलराक्षसहंताराविति स्मृत्वा इषुधारा

अद्य हत्वारणे यौ तौ मिथ्या प्रव्रजितौ वने ॥ जयं पित्रे प्रदास्यामिरावणाचरणेधिकं ॥ १७ ॥ अद्य निर्वानरामुर्वीहत्वारामंचलक्ष्मणं ॥ करि
ष्ये परमां प्रीतिं इत्युक्त्वांतरधीयत ॥ १८ ॥ आपपाताथ संक्रुद्धो दशग्रीवेण चोदितः ॥ तीक्ष्णकार्मुकनाराचैस्तीक्ष्णस्त्विंद्ररिपूरणे ॥ १९ ॥
सददर्शमहावीर्यौ नागौ त्रिशिरसाविव ॥ सृजंतौ विषुजालानि वीरौ वानरमध्यगौ ॥ २० ॥ इमौ ताविति संचित्य सज्जं कृत्वा च कार्मुकं ॥
संतनानिषुधाराभिः पर्जन्यद्ववष्टिमान् ॥ २१ ॥ सतु वैहायसरथो युधितौ रामलक्ष्मणौ ॥ अचक्षुर्विषयेति षुन्वि व्याध निशितैः शरैः
॥ २२ ॥ तौ तस्य शरवेगेन परीतौ रामलक्ष्मणौ ॥ धनुषी सशरे कृत्वा दिव्यमस्त्रं प्रचक्रतुः ॥ २३ ॥ प्रच्छादयंतौ गगनं शरजालैर्महाबलौ ॥
तमस्त्रैः सूर्यसंकाशैर्नैव पस्पर्शतुः शरैः ॥ २४ ॥ सहिधूमांधकारं च चक्रे प्रच्छादयन् नभः ॥ दिशश्चांतर्दधे श्रीमान्नीहारतमसावृतः ॥ २५ ॥
नैव ज्यातलनिर्घोषो न च नेमिखुरस्वनः ॥ शुश्रुवे चरतस्तस्य न च रूपं प्रकाशते ॥ २६ ॥ घनांधकारेति मिरे शिला वर्षमिवाद्भुतं ॥ सवव
र्षमहाबाहुर्नाराचशरवष्टिभिः ॥ २७ ॥ सरामंसूर्यसंकाशैः शरैर्दत्तवरैर्भृशं ॥ विव्याध समरे क्रुद्धः सर्वगात्रेषु रावणिः ॥ २८ ॥ तौ हन्य
मानौ नाराचैर्धाराभिरिव पर्वतौ ॥ हेमपुंखान्नरव्याघ्रौ तिग्मान्मुमुचतुः शरान् ॥ २९ ॥

॥ २१ ॥ वैहायसरथः आकाशगामी रथो यस्य सः अचक्षुर्विषयेति षुन् ॥ इदं युद्धं तद्वात्रावेव मध्यरात्रे ॥ २२ ॥ परीतौ व्याप्तौ प्रचक्रतुः प्रादुश्वक्रतुः ॥ २३ ॥ अस्त्रैः अस्त्रमंत्राभिमंत्रितैः
शरैस्तमिद्वजितं नैव पस्पर्शतुः पस्पृशतुः अंतर्हितत्वादिति भावः ॥ २४ ॥ धूमांधकारं चक्रे माययेति शेषः ॥ दिशश्चांतर्दधे अंतर्धापयामास नीहारवशात्तद्विवेकं मायया संपा
दयामासेत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ दत्तवरैर्वरदत्तैः ॥ २८ ॥ २९ ॥

भिः इषुवर्षैः संतनान् पूरयामास सर्वादिश इति शेषः